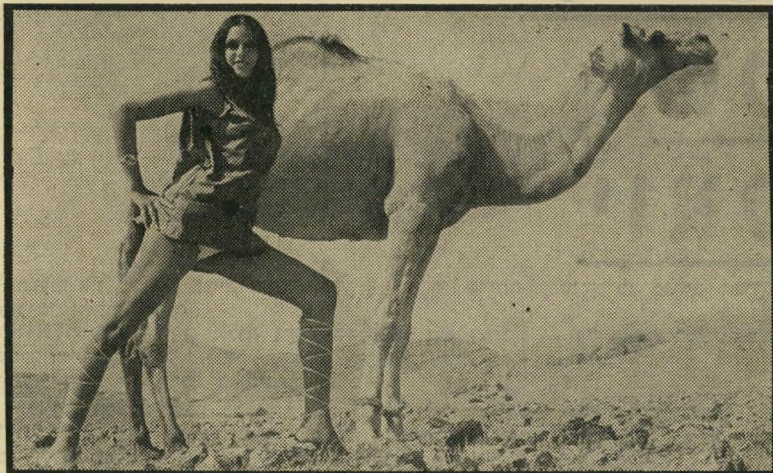

הדוגמנית של נציב המלח חוזרת לסדום

עם הגמל

עומדת סמדר רק עלימנת להציג את רגליה היפות והארוכות, הנחשבות, לדעת רבים, ליפות בארץ. צייר אחד אפילו הודיע שלמרות יופייה הכולל של סמדר הוא ישמח אם תרשה לו לצייר את רגליה בלבד.

כאשר הציג הצייר הסוחר נחום ארבל לנערת-החן הישראלית סמדר דרור ליה: פך לדוגמנית היא היססה: בהתחלה לא ידעה במה מדובר. רק לאחר שהוחזר לה שארבל רוצה לעשות ממנה אשת לוט — נר' הפסל רדון.

אבל ארבל פסח על כולן. סמדר מצאה חן בעיניו — ואם מתכווננים בה, מבינים מדוע.

עם הפסל

ניצבת סמדר, שקראה למראהו „זה אני“ והודעת כי היא לקחה חלק בנסיון ראשוני, כי יהיה זה הפסל הראשון בתולדות פסלי אשת לוט שיפוסל כולו על סהרת המלה. בתמונה, נציב-המלח המפורסם הוא עדיין בשלב גבס.

גבורת סמדר לוט

וחוץ מזה סמדר מאד עסוקה בימים אלה. אחרי הכל זה ערב ראש-השנה והיא לא רק נכדה של רב אלא גם הבת הבכורה במשפחה של הרבה ילדים.

שלא לדבר על הפרט הקטן שאין לה בינך מספיק זמן לבלות בביתה בגבעת אולגה החדרתית. היא, ותיבת-התמרוקים הענקית שלה, מבקרים בימים אלה בהגוש רים אשר בגליל.

כי סמדר היא לא סתם דוגמנית. היא גם שחקנית-קולנוע. היא מופיעה כניצבת ב־סוביה ושבע בנותיו.

ומתי שהיא לא דוגמנית ולא ניצבת יש לסמדר עיסוק ממש אחר. להיפגש עם החבר שלה, אחד מדוגמני-הצמרת בארץ. לא לחינם היא בילתה את רוב הזמן הפנוי שלה בסדום במלאכת-אהבה אמיתית: ציור לבבות מפולחי-חיצים, בהם היא שירי־טטה את המילים אני אוהבת אותך!

אך חלפו שבועיים, וסמדר שבה אל ביתה, כשבידה שכר־מתנה: ראש־גבס מוזהב של עצמה. מעשה ידיו של ארבל.

אמרה סמדר, כשהיא נשאלה על תפקידה כאשת לוט:

„זה היה נחמד. בהתחלה היססתי. לא ידעתי מה רוצים ממני. אף פעם לא ראיתי תצלום של אשת לוט. רק שמעתי עליה.“

אבל את הסיפור אני מכירה. היא היתה נורא סקרנית — ואני גם כן כזאת.“

למען האמת

למה? היא גם יודעת את ערך עצמה. למשל היא בהחלט מוכנה להיפרד מראשה. זאת אומרת מראש הגבס המוזהב שלה שהיא קיבלה מארבל.

אבל מה? היא רוצה תמורה. אלף לירות, למשל. בשביל זה היא מוכנה לתת את ה־ראש שלה למי שישלם עבורו.

סמדר ישבה לו כדוגמנית 14 ימים. ב־תחילה דובר על שלושה ימים בלבד — מה עוד שהפסל-החדש והצייר-הוותיק אינו משלם שכר־דוגמנות.

אבל כשהגיעו לסדום, הסתבר שיש הרבה עבודה. ארבל עבד ועבד, וסמדר ישבה וישבה.

בהפסקות, יצאה לביקור בערד, כשהיא לובשת קצרצאית מינימיני — וגורמת לפי רוד משפחות. „היכנס מייד הביתה, מושה!“ קראה אשה אחת, כל פעם שסמדר עברה על פני בעלה.

ואילו אשתו של המעסה מושה, שטיפל בסמדר שעמדה ועייפה את שרירי-רגליה היפים, התקצפה: „עם אחת כזאת לעבוד? זה לא מסאזיס! זוהי סתם חוצפה!“

לבסוף, לאחר שנחום עמד על כך שלדוג־מנית שלו ייתן עיסוי מתאים — ניצבה אשת המעסה ליד בעלה, בשעת עבודתו.

עם הכבשים

עלצה סמדר במידבר כשי־סבורה חשוף, דבר שריתק את הבדויות.

מגדולי ועד קטון
מתרחצים ב-
דרמקוון

Tanya